

Hetedrésznyi Tízórai

Hát igen... Ez bizony nem tűnik soknak... Hetedrésznyi...

Nos, most talán ez is elég lesz, hiszen nem kajáról van szó, hanem arról a Tízórai elnevezésű újságról, amely a tervek szerint május 2-án, illetve 3-án délelőtt jelenik meg, és az Országos Diáknapok hét helyszínéről — Sopron, Keszthely, Székesfehérvár, Eger, Gyula, Debrecen és Sárospatak — tudósít majd. A lap hetedrészének a megírása a Diáknapi Krónika körül is bábáskodókra vár, illetve valamennyiötökre, hiszen ennek a diákújságnak (is) az lenne a lényege, hogy diákok írják, diákokról, diákoknak.

A Tízórait egyébként egyedülálló módon szerkesztik, szerkesztjük. A Diáknapi Krónika szerkesztőségében (Sárospataki Városi KISZ-bizottság, Eötvös u. 5.) elkészült vagy az általatok behozott írásokat számítógépbe tápláljuk, ezután telefonvonalon „fellőjük” Budapestre, az Ölet című lap szerkesztőségében lévő számítógépbe, ahol képernyőn összeállítják a hét helyszínről érkezett anyagokat és továbbítják a nyomdába. A módszer lényege, hogy gyors és az előző napi eseményekről már másnap olvashatunk. Persze csak akkor, ha min-

den stimmel, összejön. Eddig még kipróbálatlan szisztema ez, s nagyon sok múlik a technikán. Mert rajtunk, az Országos Diáknapok résztvevőin, hogy lesz-e annyi muníciónk, amivel a szokásos napilap formátumú újság szombati nyolc, illetve vasárnapi 12 oldalát megtöltjük színes, változatos írásokkal, fotókkal. Ehhez várjuk a segítségüket...

S most arról valamit, hogy mik a szerkesztők elképzelései. Az első (szombati) számban bemutatják a diáktanácsok elnökeit. A csütörtök déltől péntek délig lezajló programok közül kiválasztjuk a nap buliját, erről is olvashatunk majd. Napraforgó címmel egy olyan kétoldalas összeállítást terveznek a központi szerkesztők (Angyalosi László és Frank Iván), amelyben mind a hét helyszín hangulatát megpróbálják elkapni, első sorban rövid, színes tudósításokkal, jegyzetekkel. Szerepel majd a Tízóraiban rockkritika. Kóstoló címmel étlap-összehasonlítás, és többek között apróhirdetéseket is föl lehet adni. (Az apróhirdetéseket kérjük, hogy a szavazódobozokba dobjátok be!)

Hívunk, várunk tehát mindenkit közületek, aki kedvet érez az újságíráshoz, fotózáshoz; most ne együnk — írjuk meg a Tízórait...

A diák-tanár viszonyt ös-idők óta ellentétek jellemzik. A tanulók egyrészt tisztelettel néznek fel nevelőikre, másrészt mindig ott bújkál bennük a kisördög, hogy valamilyen csinytevésével „boldogítsák” a pedagógusokat.

A fegyelmezés kérdését réggen bottal, pálcával oldották meg. Rendetlenkedtél fiam? Nem tudod a leckét? Csavarogtál? Na gyere ki szépen a katedrara! Aztán jött a körmös, a nadrágporolás, és elvont intézve a dolog. A következő napon újra kezdődött minden. A gyerekek tréfakedve, találmányok kiapadhatatlan. Ki ne figyelte volna érdeklődéssel — a matematika érdekfeszítő logikája helyett —, hogyan húz csikot a tintába mártott bogár a frissen festett padra, mi történik, ha a tanár éppen azt a diákot hívja ki felenni, akinek előzőleg az asztal lábához kötötte valaki a cipőfűzőjét?

Manapság már tilos az iskolákban a testi fenyegetés, az igazi pedagógusok inkább beírással, eltiltással büntetnek. Az osztályok tréfacsinálói azonban szerencsére megmaradtak. Most is nagy divat egymás köpenyére „Számár vagyok” feliratokat tűzni, aztán visongva nevetni egész szünetben pórul járt társukon, aki nem tudja miről van szó, de azért ő

kacag a legjobban. Az egyesekért járó „apai dorgálásokra” ma sem gondolnak szívesen a gyerekek, éppen ezért a kifogások készlettárát újabb és újabb gyöngyszemek bővítik. „En igazán készültem. Úgy mondtam a leckét, mint a vízfolyás. Mit csináljak, ha direkt pikkel rám? Oda sem figyelt, csak bevágta a fát!” Kevés diák mulasztja el, hogy az amúgy is ritka és rövid áramszünet áldásait ki ne használja. Elvégre senki sem várhatja egy szegény diáktól, hogy sötétben, vagy gyertyával rongálva a szemét elkészítse a házfeladatot?! Amelyik gyerekeknek elég dús a fantáziája, olyan dolgokat is ki tud magyarázni, amiért egyébként büntetés járna. Csak egy kis ízelítő:

— Apa! Ma versenyeztünk az iskolában, hogy ki tud messzebbre dobni. En lettem az első!

— Nagyon ügyes vagy kisfiam, büszke vagyok rád.

— De azért a betört ablakot kifizeted, ugye?

A diákélet nem is lenne teljes, ha nem fűszereznének nevetésre ingerlő, ártatlan csinytevésekkel. Talán senki sem gondolna vissza ábrándozva a boldog iskolás évekre, és gyermekkorunk emlékei is színtelenebbek lennének nélkülük.

Tamás Mariann

Tombol a tombola

Akik bíznak a szerencsésükben, és szeretnének színes televíziót, babetta motorkerékpárt vagy Neumann varrógépet nyerni, vagy esetleg a sárospataki vállalatok és kisiparosok által felajánlott kisebb-nagyobb nyemrények egyikére számítani, azok 20 forintért vásárolhatnak tombolát. A jegyeket a KISZ-aktivistái árúsítják, és kaphatók a kollégiumokban és az információirodáknak is. Az ötezer tombolajegyből befolyt összeget a szervezők természetesen a programok finanszírozására fordítják.

A várható időjárás?

Mező István rajza

DIÁKNAPI KRÓNKA — Felelős kiadó: **Endrész Gyöngyi**. Felelős szerkesztő: **Varga Koritár László**. Felelős vez.: **Wirth Lajos**. Szerk.: Sárospatak, Eötvös u. 5.

Ökörségeink

A költő addig-addig abajgatta Lillát, amíg az engedte neki.

Dugovics Titusz a hátsóját a falnak támasztotta és azon felmászott a falra.

Ágnes asszony egy olyan ballada, amelybe Ágnes asszonyt kimossák.

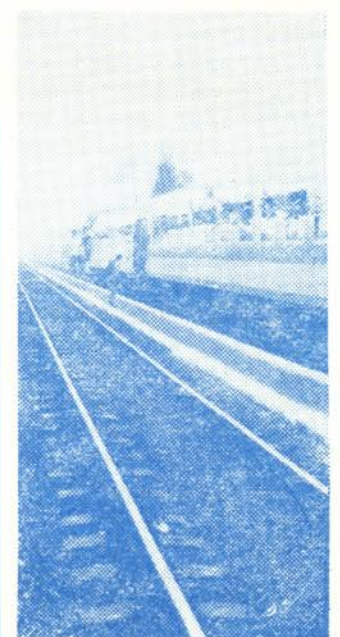
Toldi Miklós megfogadta magában, hogy addig ki nem jön a nádasból, míg azt a nagy dolgot el nem végezte.

6 tyúk tava.

Az állam az olyan erőszakszervezet.

János vitéz befurulyált Iluskának és utána elment.

A búcsú...

...oly távol van, mégis oly közel...